

Høringsnotat BPA

I hvilken grad vil de foreslåtte endringene føre til at et større antall brukere vil ønske tjenesten organisert som BPA:

Blir det en rettighet vil flere komme til å søke. Pårørende ønsker hjelp til sine, og ”kjøper” seg fri fra ansvaret.

Hvilke grupper som vi tror kommer til å søke er:

MS, apoplexia cerebri, ME, Parkinson, ALS, omfattende skader etter ulykker og demens i tidlig (evt. yrkesaktiv) alder, for å unngå sykmelding hos ektefelle, psykiatri. Mennesker med fremmedkulturelle bakgrunner som ønsker å få hjelp av sine egne.

Omfanget av tjenester:

Praktisk bistand (rollen til gamle husmorvikaren): ut på sosiale aktiviteter, stell av hjem og klær, følgetjeneste, matlaging, innkjøp, Personlig stell til alle døgnets tider, trening (mobilisering) hjemmebasertes funksjon i dag. Oppfølging av ernæring. Omfanget av tjenestetilbudet tildeles etter en individuell vurdering slik det er i dag, men vi er redd at organiseringen av BPA krever mer tid, slik at kommunene ser seg nødt til å innvilge mer tid på vedtakene. Mange får hjelp mange ganger pr. døgn av hjemmebasert omsorg i dag, og vi er redd dette fører til at brukeren ønsker seg hjelp av færre personer, som BPA ordninga åpner opp for, som igjen innebærer at det må innvilges flere timer pr. uke, for å forholde oss til arbeidsmiljøloven når det gjelder turnusbestemmelser og antall oppmøter pr. måned.

OBS, vi ønsker ikke at de skal brukes til barneoppdragelse, da dette kanskje kan bli et spørsmål da assistenter skal inn i barnefamilier for å hjelpe foreldre med organisering av hverdagen.

.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Blir mer kostbart for kommunene, da vi forventer at det blir en økning i antall tjenestetimer. Hjemmebaserte tjenester slik de er i dag, tror vi må omorganiseres, hvis flere ønsker BPA i stedet for hjemmebasert.

Kommer til å bli flere deltidsstillinger, flere å administrere og veilede. Vi tror det kommer til å bli vanskelig å rekruttere og beholde personalet. Få personer som vil jobbe en mot en, de ønsker utfordringer ved å jobbe hos flere. Vi har erfaring med dårlig søkermasse til disse stillingane. Turnus blir vanskelig å dekke opp da arbeidstidsbestemmelser sier at assistentene skal ha minimum 2 timer betalt pr. oppmøte. Svært få som vil jobbe mange og korte vakter pr. uke.

Assistentene kommer til å savne et arbeidsmiljø med andre kollegaer. De blir ensomme ute hos brukeren har vi erfaring med. De har behov for kollegial kontakt og veiledning daglig, slik at de skal orke å holde ut i en jobb med ensartede oppgaver.

Bør kommunene eller brukeren bestemme arbeidsgiverforholdet:

Kommunen bør i samråd med brukeren bestemme hvem som skal være arbeidsgiver. Vi kan sammen komme fram til hva som er hensiktsmessig i hvert enkelt tilfelle. Vi har en individuell tjenesteutmåling nå, noe vi ønsker å fortsette med.

I størst mulig grad må brukeren selv bestemme hvem som skal være assistent, men i samarbeid med kommunen. Brukeren må ha medbestemmelsesrett, men kommunen må være med på å ansette etter ønskede kvalifikasjoner og egnethet. Kommunen kan koordinere og ansette flere assistenter for å øke stillingsbrøker og for å få en bedre kontinuitet. Tilhørighet til kommunen er positivt. Er de bare hos en bruker, mister de kollegialt samarbeid.

Arbeidslederansvaret:

Bør være brukeren som er arbeidsleder. Bør være slik at de som ikke kan være arbeidsleder ikke bør ha BPA, med mindre de har nær pårørende som kan styre ordningen for de. Kan de ikke være arbeidsleder selv, bør ordningen kalles personlig assistanse eller miljøarbeidertjeneste.

Hjelpeverge bør ikke være arbeidsleder, de kan komme i en dobbeltrolle. Arbeidslederen må være tett inn på bruker i det daglige for å se deres behov hvis de ikke klarer det selv.

Konklusjon:

Vi ønsker ikke rettighetsfesting av BPA ordningen i Hamar kommune. Vi tror dette fører til en utarming av hjemmebaserte tjenester slik de er i dag. Brukerne kommer til å forlange flere timer for å komme over 20 timer pr. uke. Det kommer til å bli en mer arbeidskrevende organisering. Kommunen må tilby mer veiledning i små personalgrupper, som er arbeidskrevende. Vi mister nærkontakt og oppfølging, der hvor kommunen har arbeidsgiveransvaret.

Vi har erfaring med at svært få brukere klarer å styre arbeidslederansvaret selv. De trenger mye hjelp og veiledning.

Vi stiller oss undrende til ufaglært arbeidskraft skal ansettes i faste stillinger i hjemmebasert omsorg, noe som kommer til å bli realitet da vi etter 4 år plikter å ansette de som har gått i engasjement eller vikariater.

Alternativt ønsker vi at BPA ordningen organiseres som miljøarbeidertjeneste som kan brukes på flere brukere. Dette blir med på å skaffe brukerne riktig hjelp til ønsket tid.

